

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Rocco Papalia mod Comune di Aosta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Aosta — Italien)

(Sag C-50/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — offentlig forvaltning — successive kontrakter — misbrug — skadeserstatning — betingelser for at opnå erstatning i tilfælde af en ulovlig bestemmelse i en ansættelseskontrakt — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)

(2014/C 52/39)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Aosta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rocco Papalia

Sagsøgt: Comune di Aosta

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Aosta — fortolkning af § 5 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — offentlig forvaltning — erstatning i tilfælde af en ulovlig bestemmelse i en ansættelseskontrakt — betingelser — bevis for det lidte tab — krav om bevis for afkald på andre og bedre jobmuligheder

Konklusion

Rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som i tilfælde af en offentlig arbejdsgivers misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter udelukkende giver den berørte arbejdstager ret til erstatning for det tab, han mener at have lidt som følge heraf, uden nogen som helst mulighed for at omkvalificere det tidsbegrænsede ansættelsesforhold til et tidsbegrænset ansættelsesforhold, når denne ret til erstatning er betinget af, at den omhandlede arbejdstager fører bevis for, at han har været nødsaget til at give afkald på andre og bedre jobmuligheder, og denne forpligtelse gør det uforholdsmæssigt vanskeligt eller praktisk umuligt for den omhandlede arbejdstager at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til EU-retten.

Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere i hvilket omfang bestemmelserne i national ret, der har til formål at sanktionere den offentlige arbejdsgivers misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold, er i overensstemmelse med disse principper.

⁽¹⁾ EUT C 147 25.5.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. december 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Jacson of Scandinavia AB

(Sag C-159/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket »JACKSON SHOES« — ugyldighedsbegæring fra indehaveren af det nationale firmanavn »Jacson of Scandinavia AB« — ugyldighedserklæring — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2014/C 52/40)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Fercal — Consultadoria e Serviços, (ved advogado A.J. Rodrigues)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Guimarães og G. Schneider, som befuldmægtigede) og Jacson of Scandinavia AB

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 24. januar 2013 i sag T-474/09, Fercal — Consultadoria e Serviços mod KHIM — Jacson of Scandinavia, hvorved Retten frifandt KHIM i et søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 18. august 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1253/2008-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Jacson of Scandinavia AB og Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda^a

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda^a betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. november 2013 — straffesag mod Sergio Alfonso Lorrari (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal di Cagliari — Italien)

(Sag C-224/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — grundlæggende rettigheder — straffesagens lange varighed — udsættelse af en straffesag på ubestemt tid i tilfælde af, at den tiltaltes sygdom bevirker, at vedkommende ikke er i stand til fuldt bevidst at følge sagen — tiltaltes uhelbredelige sygdom — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2014/C 52/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunal di Cagliari

Tiltalt i straffesagen

Sergio Alfonso Lorrain

Sagens genstand

Præjudiciel — Tribunal di Cagliari — fortolkning af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, sammenholdt med artikel 6 TEU — straffesagens alt for lange varighed — national lovgivning, hvorefter straffesagen skal udsættes på ubestemt tid i tilfælde af, at den tiltaltes sygdom bevirker, at vedkommende ikke er i stand til fuldt bevidst at følge sagen — krav om, at tiltalte skal undersøges jævnlige — tiltaltes uhelbredelige sygdom

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som er forelagt af Tribunal di Cagliari (Italien).

(¹) EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 12. december 2013 — Umbra Packaging srl mod Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Italien)

(Sag C-355/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — procesreglementet — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 — besvarelsen af et præjudicielt spørgsmål, der klart kan udledes af retspraksis — appel som åbenbart skal afvises — elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF (»tilladelsesdirektivet«) — artikel 3 — pålæggelse af en afgift for regeringstilladelse i tilfælde af en telefonabonnementskontrakt — afgift finder ikke anvendelse i tilfælde af forudbetalt telekort — artikel 102 TEUF)

(2014/C 52/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Umbra Packaging srl

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — fortolkning af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»tilladelsesdirektivet«) (EFT L 108, s. 21) og artikel 102 TEUF — national lovgivning, der pålægger mobiltelefonoperatører en afgift — pålæggelse af en afgift for myndighedsgodkendelse i tilfælde af en telefonabonnementskontrakt — afgift opkræves ikke i tilfælde af forudbetalt telekort

Konklusion

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»tilladelsesdirektivet«), skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører en afgift på virksomhed, der udøves inden for rammerne af en statslig koncession.

(¹) EUT C 260 af 7.9.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 3. juni 2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș mod Curtea de Conturi a României og Camera de Conturi a Județului Timiș

(Sag C-304/13)

(2014/C 52/43)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Timișoara

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Sagsøgte: Curtea de Conturi a României og Camera de Conturi a Județului Timiș

Intervenient: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA)

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 (¹), særlig artikel 115 og 135, til hinder for, at en medlemsstat fastsætter betingelser ud over dem, der er